

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. София, 04.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9003** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ /ЦИК/, с адрес: [населено място], представлявана от зам. – председателя, против решение № 144090/08.07.2020 г., издадено по н.а.х.д. № 1435/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129-и състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 1728-МИ/09.01.2020 г., издадено от ЦИК, с което за нарушение на чл. 205, ал. 5 от Изборния кодекс /ИК/, на [фирма], на основание чл. 496, ал. 3, предл. 2, във вр. с чл. 475, ал. 1 от ИК, е наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 2 000 /две хиляди/ лева.

Касаторът твърди постановяване на решението в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Иска се отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно и потвърждаване на НП. В с.з. се представлява от юриск. Р., която поддържа жалбата, претендира разноси за юриск. възнаграждение.

Ответникът по касация не е представляван в съдебно заседание и не е изразил становище по жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция не са приети доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК и не са правени искания за това.

Административен съд София - град, 4-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че са налице съществени нарушения на проц. правила, с оглед липсата на призоваване на нарушителя за съставяне на АУАН и съставянето му в негово отсъствие и предвид липсата на мотиви, респ. необосноваването на издаденото НП като същото съдържало само описание на нарушението, но не и изводи защо се сочи, че е налице осъществен състав на адм. нарушение.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни. Изложените мотиви в процесното решение се споделят от настоящият състав на съда. По делото не се спори, че АУАН е връчен на нарушителя, като е издаден в негово отсъствие, при липса на призоваване за съставянето му и в нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Това нарушение, съгласно константната практика по този вид дела на АССГ е съществено. Така правото на защита на нарушителя в случая е грубо нарушено. Другото нарушение, посочено като допуснато от адм. орган, изразяващо се в липса на правни изводи защо изложеното от фактическа страна се счита за съставомерно на разпоредбата на чл. 205, ал. 5 от ИК, не намира нормативно основание. В разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН са налице изисквания за излагане на фактите и обстоятелствата и правната норма, за която се твърди, че с поведението си нарушителят е осъществил. Подробно обосноваване на правораздавателния акт не се изисква. Задължението на съда е да установи дали събраите в преписката доказателства са достатъчни да установят изложеното от фактическа страна деяние и дали същото е съставомерно на посочения състав на адм. нарушение. Тези изисквания са спазени в процесното НП като съдът дължи произнасяне по отношение установеността на фактите и дали същите са относими към съответния състав на адм. нарушение, т.е. дали същото е извършено от нарушителя. Въпреки това, горепосоченото съществено нарушение на процесуалните правила води до незаконосъобразност на издаденото НП и респ. до потвърждаване на процесното решение.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна.

При този изход на спора и своевременно направеното възражение от проц. представител на ответника и доказателства за заплащане на адв. хонорар – фактура и

платежно нареждане, съдът намира, че следва да му се присъдят разноски в размер на 400 лева.

Воен от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, 4-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 144090/08.07.2020 г., издадено по н.а.х.д. № 1435/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129-и състав

ОСЪЖДА ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ /ЦИК/, с адрес: [населено място], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 400 /четиристотин/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1